

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quis eas benedicat? parag. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

§. II.

Secunda Nuptia, an sint benedicenda?

1. **Q**uando conjuges ambo, vel alter ipso-
rum contrahit secundas Nuptias, non
debent benedici, ut probant ex Sacris Cano-
nibus Bellarminus *a* de Matrimonio, aliique.
Ratio præcipua est, quia Benedictiones so-
lennes Ecclesiæ non solent ex Jure repeti *b* super
eadem re.

a Bellar. de
matr. c. 16
nu. 2.
Sanch. lib.
7. d. 82.
nu. 15.
Barb. in
Trid. sess.
24. c. 1. de
res. matr.
aliique.
b C. Vir.
Defec.
Nupt

2. Nihilominus quamvis ita res se habeat
ex vi Juris, tamen standum erit consuetudini,
quam singulæ Ecclesiæ laudabiliter servant.
Nam alicubi, quando alter solus ex conjugibus,
sive vir, sive femina acceperat in primis
suis Nuptiis Benedictionem, rursus accipit in
secundis, si ducat conjugem, sed primas Nu-
ptias ineuntem, & certe ita esse consuetudine
introducitur, absolute docet Sanch. loc. cit.
testans, adesse etiam de hoc quandam Extra-
vag. Joan. 22.

c Aver. l.
c. 5. iam
vero.

3. Alicubi autem, quando femina, tunc pri-
mum contrahit, seu antea benedicta non fuerat,
iterum cum viro, quamvis vidua ante benedi-
cto, benedicitur, non autem contra, id est
quando femina benedicta fuerat, licet vir
non fuerit benedictus. Et Aversa *c* quidem
testatur, in Italia, ita introductum communi-
ter esse. Servetur ergo, ut dicebam, cujuscun-
que Ecclesiæ consuetudo.

d Boss. c. 9.
de matr.
nu. 43.

4. Pœna Parochi benedicentis secundas
Nuptias in casu per jura, vel prædictas con-
suetudines non permisso, esse arbitrariam ab
Episcopo infligendam, concludit Bossius. *d*

§. III.

Quisnam Nuptias benedicat?

1. **I**nstituta est à Tridentino pœna suspen-
sionis ipso facto ab Officio, & Benefi-
cio, ei Parocho, qui benedicit conjuges aliæ
Parochiæ, quæ suspensio fit duratura, quam-
diu ab Ordinario ejus Parochi, à quo Benedi-
ctio suscipienda erat, absolvetur. *e*

e Vido qua
dixi supra
c. 2. §. 5.
nu. 22.

2. Hinc igitur vides, per Parochum, vel
per Sacerdotem ex ejus licentia, Nuptias esse
benedicendas, & quia Benedictiones dandæ
sunt inter Missarum solennia, ideo ad has
non posse delegari, nisi Sacerdotem.

3. Si, antequam conjuges Benedictiones
acceperint, mutent domicilium, Parochus
hujus domicilii debere benedictiones dare,
dubium ne sit, quia tunc ille est proprius Pa-
rochus; & denique hic dicere, sicuti dicere
solimus de Parocho, cum de ejus præsentia ad
Matrimonium, nuper disputavimus.

4. Sed peccabit ne Parochus benedicens
conjuges alienæ Parochiæ?

Respondeo, quandoquidem is læderet Jus
alieni Parochi, & incurreret ipso facto in su-
spensionem modo dictam, ideo ex capite in-
cursus in suspensionem, aliquis posset excusa-
re à mortali prædictum Parochum, quia sicuti
nonnulli Doctores, quos ego alibi fecit vi-
docent pœnam, etiam ipso facto, suspensio-
nis, non esse signum obligationis sub mortali,
ita in casu hoc. Ex capite item læsionis Juris
alieni facile etiam quis posset excusare à mor-
tali eundem Parochum, si semel, aut iterum
alienam ovem benediceret, quando modicum
judicaretur esse præjudicium Parochi
proprii, non verò, quando sæpè, & cum gravi
ejusdem præjudicio. Ita de Fideli Eucharisti-
am semel, aut iterum suscipiente extra suam
Parochiam in Paschate, qui cæterum paratus
est, suum Parochum recognoscere, ita, in-
quam, ego philosophatus sum in opusculo
de communione, pari igitur modo posset ali-
quis philosophari in præsentis casu.

§. IV.

*Quonam tempore Benedictiones concedenda
non sint.*

1. **Q**uamvis Jure antiquo dies plures ex-
ciperentur, in quibus prohibitum e-
rat, Benedictiones conferre, hodie tamen Tri-
dentinum *b* prohibitionem restringit ad Ad-
ventum, & Quadragesimam his verbis. *b*
Adventu Domini Nostri, usque in diem Epiphania,
& à Feria quarta Cinerum, usque in Octavam
Pasche inclusivè, antiquas solennium Nu-
ptiarum prohibitiones diligenter ab omnibus ob-
servari Sancta Synodus præcipit, in aliis vero tem-
poribus Nuptias solemniter celebrari, permittit.

2. Hoc præceptum, quo solum prohiben-
tur dictæ Benedictiones (nam cæterum quo-
cunque tempore possunt iniri sponsalia, de-
nunciationes fieri, contrahi Matrimonia, il-
laque consummari) censeo obligare sub
mortali.